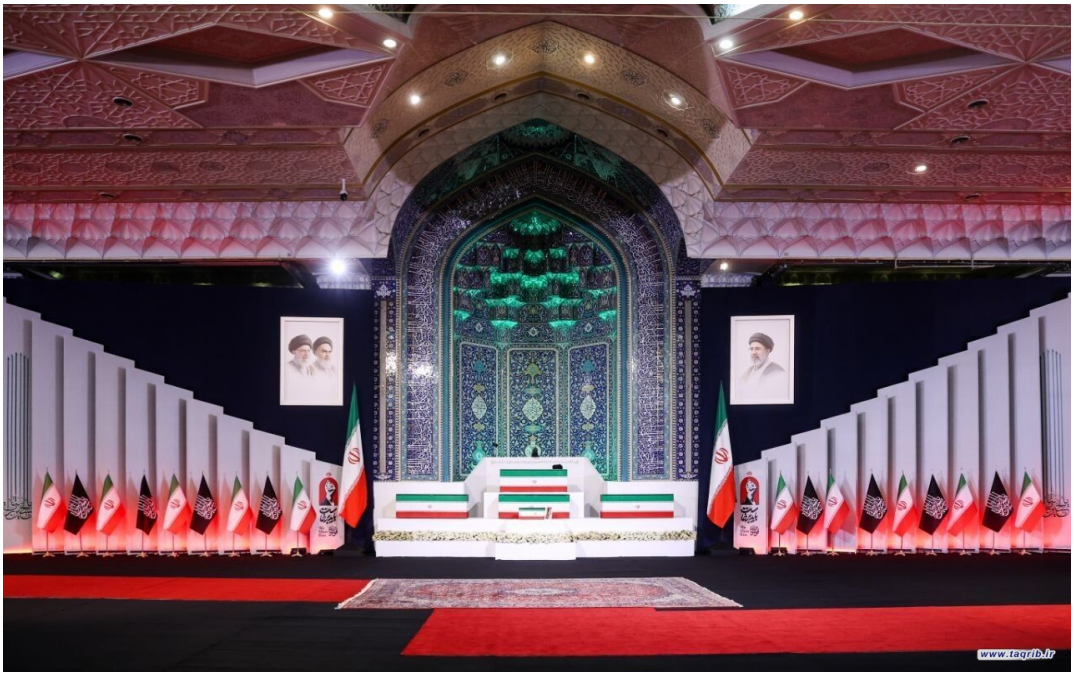
جهان در بدرقه پرچمدار مقاومت به پا خاست

با حضور نمایندگان، شخصیت‌ها و گروه‌های مردمی از حدود ۱۰۰ کشور، صحنه بدرقه جهانی رهبر شهیدی شد که پرچم مقاومت، عدالت‌خواهی و دفاع از مظلومان را فراتر از مرزهای ایران برافراشت.

آیین رسمی وداع و ادای احترام به پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب اسلامی از ساعت هشت صبح جمعه در تهران آغاز شد و تاکنون (عصر جمعه) ادامه داشته است. رؤسای دولت‌ها و مجالس، وزیران امور خارجه، نمایندگان ویژه کشورها، رهبران ادیان، اندیشمندان، شخصیت‌های سیاسی و فرهنگی و گروه‌های مردمی از حدود ۱۰۰ کشور در این مراسم حضور یافتند تا با رهبری وداع کنند که نام و اندیشه او طی دهه‌ها با استقلال‌خواهی، وحدت مسلمانان، آزادی فلسطین و ایستادگی در برابر سلطه‌گران جهانی پیوند خورده بود.

این حضور گسترده، تنها اجتماع هیأت‌های رسمی یا آیینی متعارف در بدرقه یک رهبر سیاسی نبود. تهران در این روز به میعادگاه ملت‌ها، ادیان، فرهنگ‌ها و جریان‌هایی تبدیل شد که هر یک در سیمای رهبر شهید، بخشی از آرمان‌های دیرینه خود برای عدالت، آزادی، استقلال و رهایی از سلطه را می‌دیدند.

اسماعیل بقایی سخنگوی وزارت امور خارجه پیش از برگزاری مراسم اعلام کرده بود که آیین وداع و تشییع پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب اسلامی، نه‌تنها برای ملت ایران، بلکه برای مردم منطقه، مسلمانان و همه آزادگان جهان یک رویداد تاریخی و بسیار مهم به شمار می‌رود.

او گفته بود که میهمانانی از حدود ۱۰۰ کشور، شامل شخصیت‌ها، رؤسای دولت‌ها، رؤسای مجالس، وزیران امور خارجه، نمایندگان ویژه دولت‌ها و گروه‌های متعدد مردمی در این مراسم شرکت خواهند کرد. حضور امروز این هیأت‌ها، ابعاد جهانی رویدادی را آشکار ساخت که دامنه معنایی آن بسیار فراتر از مرزهای جغرافیایی ایران امتداد یافته است.

در میان انبوه پرچم‌ها، چهره‌ها و زبان‌های گوناگون، یک پیام مشترک شنیده می‌شد. مردمی که برای عدالت می‌ایستند، رهبرانی را که در سخت‌ترین طوفان‌ها از حقیقت عقب نمی‌نشینند فراموش نمی‌کنند. رهبرانی که قدرت را نه برای آسایش شخصی، بلکه برای دفاع از کرامت ملت‌ها می‌خواهند، در حافظه تاریخ باقی می‌مانند و حتی شهادت نیز نمی‌تواند پیوند آنان با آزادگان جهان را از میان ببرد.

صدای استقلال و عزت یک ملت در برابر قدرت های بزرگ

رهبر شهید انقلاب اسلامی در طول سال‌های رهبری خود، استقلال رأی را به بهای فشارها، تحریم‌ها، تهدیدها و جنگ‌های تحمیلی حفظ کرد. ایشان در دورانی که بسیاری از دولت‌ها در برابر اراده قدرت‌های بزرگ سر فرود آوردند، بر حق ملت ایران برای تعیین سرنوشت خویش ایستادند و اجازه ندادند هیاهوی قدرت‌های سلطه‌گر، صدای استقلال و عزت یک ملت را خاموش کند.

این استقلال تنها یک موضع سیاسی نبود، بلکه ریشه در اصالت اخلاقی و ایمانی داشت. از نگاه ایشان، حقانیت یک موضع با میزان رضایت قدرت‌های جهانی سنجیده نمی‌شد. معیار، عدالت، کرامت انسان و دفاع از حقیقت بود. همین استقلال رأی، به گفتمان انقلاب اسلامی قدرتی بخشید که از محدوده ایران عبور کرد و در میان ملت‌های تحت فشار استعمار، تبعیض، اشغال و مداخله خارجی پژواک یافت.

حضور نمایندگان حدود دهها کشور در تهران، گواه قدرت همین گفتمان‌سازی بین‌المللی بود. گفتمانی که جهان را به شرق و غرب، شمال و جنوب یا ملت‌های درجه یک و درجه دو تقسیم نمی‌کرد، بلکه مرز اصلی را میان عدالت و ظلم، استقلال و سلطه، مقاومت و تسلیم می‌دانست.

صدای فلسطین

در قلب این گفتمان، فلسطین جایگاهی خاصی داشت. رهبر شهید انقلاب اسلامی، آرمان آزادی فلسطین را از محاسبات زودگذر سیاسی جدا کردند و آن را به مسئله‌ای انسانی، اخلاقی و جهانی تبدیل ساختند.

ایشان در روزهایی که بسیاری از دولت‌های غربی جنایات رژیم صهیونیستی را با سکوت، توجیه یا حمایت تسلیحاتی همراهی می‌کردند، صدای کودکان بی‌پناه غزه، خانواده‌های آواره فلسطینی و ملتی بودند که بیش از هفت دهه زیر اشغال و تبعیض زندگی کرده است.

حمایت ایشان از فلسطین، تابع مصلحت‌های دیپلماتیک و مناسبات قدرت نبود. این حمایت از باور عمیقی سرچشمه می‌گرفت که نمی‌توان از عدالت سخن گفت و در برابر اشغال سرزمین یک ملت سکوت کرد. نمی‌توان مدعی حقوق بشر بود و کشتار هزاران زن و کودک را نادیده گرفت. نمی‌توان از صلح گفت و ماشین جنگی رژیم صهیونیستی را با پول، سلاح و حمایت سیاسی تقویت کرد.

از همین رو، بدرقه امروز تنها وداع با رهبر یک کشور نبود. این مراسم ادای احترام به صدایی بود که فلسطین را در روزگار فراموشی فریاد زد، در برابر عادی‌سازی اشغال ایستاد و اجازه نداد مظلومیت ملت فلسطین در میان محاسبات قدرت‌های جهانی به حاشیه رانده شود.

پرچمدار وحدت امت

رهبر شهید همچنین وحدت مسلمانان را نه یک شعار مناسبتی، بلکه ضرورتی راهبردی برای رهایی جهان اسلام از سلطه و تفرقه می‌دانستند. ایشان بارها هشدار داده بودند که استعمارگران با برجسته‌سازی اختلاف‌های قومی، مذهبی و جغرافیایی، توان ملت‌های مسلمان را فرسوده و منابع آنان را غارت می‌کنند.

در نگاه ایشان، امت اسلامی زمانی می‌توانست از حقوق خود دفاع کند که مرزهای ساختگی تفرقه را پشت سر بگذارد و در برابر دشمنان مشترک، صدایی واحد بیابد. حضور شخصیت‌ها و گروه‌های مردمی از کشورهای مختلف اسلامی در تهران، جلوه‌ای از همین آرمان بود. مردمانی با زبان‌ها و مذاهب گوناگون آمده بودند تا در یک نقطه و در کنار یکدیگر، رهبری را بدرقه کنند که وحدت را سپر ملت‌ها در برابر استعمار و صهیونیسم می‌دانست.

وجدان بیدار جهان علیه استعمار و امپریالیسم

و اما ابعاد این حضور به جهان اسلام محدود نماند؛ فعالان ضد جنگ، دانشگاهیان، روزنامه‌نگاران،

رهبران دینی، گروه‌های ضدامپریالیستی و شخصیت‌های مستقل از نقاط مختلف جهان نیز در این آیین حاضر شدند. آن‌ها نماینده وجدان‌هایی بودند که سلطه‌گری را با هر نام و پرچمی مردود می‌دانند و مبارزه ملت‌ها برای استقلال را حق طبیعی آنان می‌شمارند.

این حضور مردمی، شکاف عمیق میان ملت‌های آزاده و برخی دولت‌های غربی را نیز بار دیگر نمایان کرد. دولت‌هایی که در برابر تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران سکوت کردند یا با بیانیه‌های سیاسی در کنار متجاوزان ایستادند، از افتخار حضور رسمی در این آیین محروم ماندند، اما از همان جوامع، آزادگان و مخالفان جنگ راه تهران را در پیش گرفتند.

سخنگوی وزارت امور خارجه پیش‌تر گفته بود کسانی در مراسم تشییع شرکت خواهند کرد که خود را در سمت درست تاریخ قرار داده‌اند. اجتماع امروز این سخن را به تصویری زنده تبدیل کرد. یک سوی تاریخ، قدرت‌هایی قرار داشتند که تجاوز، اشغال، تحریم و کشتار را با ادعاهای حقوق بشری می‌پوشانند و سوی دیگر، ملت‌ها و انسان‌هایی که هنوز عدالت را بر مصلحت و وجدان را بر منافع زودگذر ترجیح می‌دهند.

با صلابت در برابر بحران ها و طوفان های بین المللی

رهبر شهید در بحران‌ها و طوفان‌های بین‌المللی، چهره‌ای مقاوم و استوار از خود بر جای گذاشتند. نه فشار اقتصادی ایشان را به عقب‌نشینی واداشت، نه تهدید نظامی اراده‌اش را شکست و نه تبلیغات گسترده رسانه‌ای توانست مسیرش را تغییر دهد.

ایشان در روزهای دشوار، آرامش را به جامعه و صلابت را به ساختار تصمیم‌گیری کشور منتقل کرد و در برابر دشمنانی ایستاد که گمان می‌کردند با تشدید فشار، ملت ایران را از آرمان‌های خود جدا خواهند کرد.

شجاعت ایشان تنها در سخن گفتن نبود. شجاعت واقعی در پذیرفتن مسئولیت، پرداخت هزینه و ایستادن تا پایان راه جلوه یافت. همین ویژگی است که رهبران بزرگ را از سیاستمداران روزمره جدا می‌کند. سیاستمداران با پایان مسئولیت از یادها می‌روند، اما رهبرانی که سرنوشت خود را با سرنوشت ملت‌ها و مظلومان جهان پیوند می‌زنند، به بخشی از حافظه تاریخی بشر تبدیل می‌شوند.

انسان‌دوستی رهبر شهید نیز مرز جغرافیا، نژاد، زبان و مذهب نمی‌شناخت. حمایت از ملت‌های مظلوم، برای ایشان نه ابزاری برای کسب نفوذ، بلکه تکلیفی انسانی و اخلاقی بود. از فلسطین و لبنان تا

ملت‌های گرفتار جنگ، استعمار و تبعیض، هر جا فریادی برای عدالت بلند می‌شد، گفتمان ایشان بر حق مقاومت و کرامت انسان تأکید می‌کرد.

آیین امروز بار دیگر ثابت کرد که مردم جهان، رهبرانی را که دغدغه‌ای فراتر از مرزهای کشور خود دارند از یاد نمی‌برند. آن‌ها کسانی را به خاطر می‌سپارند که در برابر زورگویان جهانی می‌ایستند، از محرومان دفاع می‌کنند، در روزهای خطر میدان را ترک نمی‌کنند و برای باورهای خود تا آخرین لحظه هزینه می‌دهند.

پرچم رهبر شهید بر دوش آزدی خواهان و صلح طلبان جهان

تهران امروز، تنها میزبان میهمانانی از حدود ۱۰۰ کشور نبود. پایتخت ایران به صحنه‌ای تبدیل شد که در آن، آرمان‌های چند نسل از مبارزان آزادی‌خواه و ضد استعمار به هم پیوست. از آزادگان جهان اسلام تا مخالفان جنگ و امپریالیسم در اروپا، آسیا، آفریقا و دیگر نقاط جهان، همه در یک پیام مشترک هم‌صدا شدند که راه مقاومت با شهادت پرچمدار آن پایان نمی‌یابد.

جهان، روز جمعه در بدرقه رهبری به پا خاست که قدرت‌های سلطه‌گر سال‌ها کوشیدند صدای او را خاموش کنند، اما پژواک اندیشه‌اش از مرزهای ایران فراتر رفت. پیکر رهبر شهید بدرقه شد، اما پرچمی که ایشان برای عدالت، استقلال، وحدت مسلمانان و آزادی فلسطین برافراشتند، همچنان بر دوش ملت‌هایی باقی خواهد ماند که تسلیم ظلم نمی‌شوند و آزادی را از حافظه خود پاک نمی‌کنند.